

heden af, at de forskjellige Hans Majestæts Scepter betroede Lande samles til en Genhed i en fast Statsordning, og med Hensyn hertil skal jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om der derved er tænkt paa en Statsordning i Overeensstemmelse med Kundgjørelsen af 28de Januar 1852. Den ærede Ordfører har udtalt det Udfælgelige i, at man fuldkommen var sig selv og Andre klar under nærværende Forhold, og jeg troer derfor, at det ikke kunde være ganske afveien, om han udtalte sig om det af mig stillede Spørgsmaal, og om muligheden ogsaa om den Stilling, han vilde indtage, hvis der til næste Behandling blev stillet et Ændringsforslag for at tilføie Ord, som maatte gjøre det aldeles utvivlsomt, hvad Meningen var.

Ordføreren: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke ganske hørte Slutningen af, hvad den ærede Rigsdagsmand yttede; men, saavidt jeg forstod Begyndelsen deraf, saa angik det den Sæining i Adressen, som lyder saaledes: „Folkethinget erkjender fuldtvælv Nødvendigheden af, at de forskjellige Deres Majestæts Scepter betroede Lande samles til en Genhed i en fast Statsorden, for at den nuværende forviklede Tilstand kan bringes til at ophøre.“ Derfor den ærede Taler sigtede dertil, saa maa jeg erklære, at jeg antager, at Thinget har taget disse Ord i samme Mening, hvort de ere tagne i Throntalen; thi de ere tagne ordret deraf, og det forekommer mig derfor ikke passende at føie Noget der til. (Latter!).

Fischer: Det kunde dog være tvivlsomt, hvilken Mening disse Ord kunde indeholde. Det er aldeles ikke utænkeligt, at de kunde forstaaes paa hoist forskjellig Maade; thi der kan være Tale om meget forskellige „Statsordninger“ for det danske Monarchie, og det er Alle vitterligt — vi have jo desuden hørt det idag — at der er Medlemmer tilstede her i Salen, som ikke ønske en Statsordning i Overeensstemmelse med Kundgjørelsen af 28de Januar 1852. Derfor er min Forespørgsel berettiget, og den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører gav sit Bisald med mine Ord tilkjende, tør ogsaa overtyde ham saavel som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) om, at de ikke vare saa ganske talte hen i Veiret, som denne ærede Rigsdagsmands Latter synes at antyde.

Ordføreren: Ja, jeg veed ikke, at jeg har givet Anledning til, enten ved Latter eller ved Dyringer, at antage, at det ærede Medlem har talt hen i Veiret; jeg meente kun, at det kunde være muligt, at den ærede Rigsdagsmand havde overseet, at de omhandlede Udtryk netop ere tagne af selve det allerhøieste Budskab; jeg ansøgte dette som Grund til, at det forekommer mig besynderligt, om vi, ved at indskyde Ord deri, vilde forsøge at lægge en bestemt Betydning derind i eller føie noget Andet til end det, der allerede staaer. For saavidt der iøvrigt er Spørgsmaal om blot at tilføie: „Kundgjørelsen af 28de Januar 1852“, er det ialfald klart af mine Udtalelser, at jeg personlig ikke kunde have Noget derimod.